

एतत् ? जुहोतिशब्दात् “मासमग्निहोत्रं जुहोतीति” जुहोतिशब्दोऽत्र भवति न चासौ सोमयागेषु प्रसिद्धः तस्माच्च सोमा इति” संव्या०। “काममितरे” सू०। “इतरे तर्हि दर्शपूर्णमासादयो भवन्तु सोमाः न हि तत्र जुहोतिशब्द इति नेत्युच्यते दर्शपूर्णमासादयः शब्दा निरूपपदा एव दर्शपौर्णमासादीन् सोमान् प्रथाययन्ति सोमोपपदाः निरूपपदाश्चैते मासं दर्शपौर्णमासाभ्यामिति तस्माद्दर्शपौर्णमासादयोऽपि न सोमा एते” संव्या०। दर्शपौर्णमासादयः कामं सोमा भवन्तु यतस्तत्र जुहोतिशब्दो नास्ति परमार्थतस्तु तेऽप्यत्र सोमा न भवन्ति यतो दर्शपूर्णमासादयः शब्दा निरूपपदा अत्र श्रूयन्ते न चात्र माससोमा दर्शपूर्णमाससोमा इत्येवं सोमोपपदाः अतस्तेऽपि न सोमा इति सिद्धान्तः। एवं षण्मासाः परिपूर्णाः मासश्चात्र सर्वत्र सावनस्त्रिंशद्दिनात्मकः अथोत्तरेषु षट् सु मासेष्वहान्याह” कर्कः। “इति वातवतोरयनपूर्वपक्षेण षण्मासान्” सू०। “इति वातवतोरयनस्य पूर्वपक्षेण षण्मासान् नयेयुः। तत्र विशेषमाह” कर्कः। “उत्तमे त्रयोऽभिप्लवा दशरात्रो महात्रतम्” सू०। “उत्तमे द्वादशे मासे एतान्यहानि भवन्ति” संव्या०। “उपरिष्ठादतिरात्रं भवति” सू०। “अनुप्यहस्यतेः यदत्यतरतोऽतिरात्रस्तेनाहीन इति” देव०। “अन्ते एक उदयनीयातिरात्र एव भवति न प्रायणीय इत्यर्थः” कर्कः। “उभयतो वा” सू०। “अतिरात्रो भवति सत्त्वात् अनुप्यहस्यतिस्तु अहीनत्वेन संस्तौति तत्कथम् ? हविर्यज्ञैर्व्यवहितत्वात्” देव०। “अथोभयतोऽतिरात्रं भवति प्रायणीयश्चोदयनीयश्चात्र हावपि भवत इत्यर्थः” संव्या०। “हविर्यज्ञेभ्योऽतिरात्रमेके सोमानन्तर्यान्” सू०। “हविर्यज्ञेभ्योऽवसितेभ्यः एके प्रायणीयमतिरात्रमिच्छन्ति एवं सोमानन्तर्यं भवति एके तद्विच्छन्ति अग्नीषोमीयोत्तरकालता हि तस्य प्रकृतौ दृष्टा इहापि तद्देव तस्मात् प्रागेव हविर्यज्ञेभ्यः प्रायणीयः” कर्कः। उभयतोऽतिरात्रपक्षे प्रायणीयमतिरात्रमेके आचार्याः। “हविर्यज्ञे भ्रूोऽग्निहोत्रदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपर्वभद्रः परं कुर्वन्ति एवं हि सव्येषां सोमयागानामानन्तर्यमव्यवधानं कृतं भवति इतरथा हविर्यज्ञैर्व्यवधानं स्यात् एके एतन्न वाच्छन्ति यतः प्रकृतौ प्रायणीयस्याग्नीषोमीयोत्तरकालता दृष्टा इहापि च तद्देवालुपानं युक्तम् तस्माद्हविर्यज्ञेभद्रः पूर्व एव प्रायणीयो भवति। अन्येभ्यः सत्रेभ्योऽत्र विशेषमाह” संव्या०। “अत्सरुकाः कुण्डप्रतिरूपाः सभसाः” सू०।

अत्सरुकाः अटन्तका कुण्डप्रतिरूपाः दृत्ताकाराः कर्कः। “अत्र अत्सरुका अटन्ता मूलज्ञापकचिद्दण्डरहिताः कुण्डप्रतिरूपाः कुण्डाकारा दृत्ताश्च भवन्ति” संव्या०। “पञ्चत्विजस्त्रीणि त्रीणि कर्माणि कुर्युः” सू०। “अत्र कुण्डपायिनामयने वक्ष्यमाणाः पञ्चत्विजस्त्रीणि त्रीणि कर्माणि कुर्वन्ति त्रयाणां त्रयाणां त्रयानां कर्माणि एकैकः करोति” संव्या०। “होताध्वर्यवपोतीये च” सू०। “चशब्दाद्भौतं च” कर्कः। “उद्गाता नैष्टाच्छावाकीये” सू०। “मैत्रावरुणो ब्रह्मत्वप्रातिहले”। “प्रस्तोता ब्राह्मणाच्छसिपावस्तोतीये” सू०। “सर्वत्र प्रथमान्तः कर्ता” संव्या०। “प्रतिप्रस्थाताग्नीध्रीज्ञेत्वे” सू०। “चकारः स वर्तानुवर्त्तते” कर्कः। “सख्यासनेभ्योऽनुसंर्षमितराणि” सू०। “आसनशब्दः स्थानवाची मुख्यस्थानेभ्यः अत्र स्रष्ट्वा-स्रष्ट्वा परकीयाणि कर्माणि कुर्युः स्वकर्मकर्त्तृकस्य चरितार्थत्वात्” कर्कः।

कुण्डपायिनामयनन्याय ए० जैमिन्युक्ते कुण्डपायिनामयननामकसन्ने ऽग्निहोत्रपदस्य प्रकृतान्निहोत्रात् कर्मान्तरत्वप्रतिपादके न्यायभेदे स च न्यायो जै० सू० दर्शितोद्यथा “प्रकरणान्तरे प्रयोजनान्यत्वम्” जै० सू०। “कुण्डपायिनामयने श्रूयते-सायम् अग्निहोत्रं जुहोति, मासं दर्शपूर्णमासाभ्यां यजते” इत्येवमादि। तत्र सन्दिह्यते, किं नियते अग्निहोत्रे नियतयोश्च दर्शपूर्णमासयोर्मासो विधीयते कालः ? अथ किं नियताग्निहोत्रात् नियताभ्याञ्च दर्शपूर्णमासाभ्यां कर्मांतरविधानम् ?—इति। किं नावत् प्राप्तं ?—नियतेषु कालविधिः इति कुतः ? कालविधिसरूप एष शब्दोभासमिति। कथं कालविधिसरूपता ? यत् अग्निहोत्रं जुहोति—इति विदितं, मासमित्यविदितम्। एवं च अग्निहोत्रशब्दो दर्शपूर्णमासशब्दश्च न अर्थान्तरवृत्ती भविष्यतः तस्मात् कालविधिः। ननु कुण्डपायिनामयनप्रकरणं बाध्येतैवम्। कामं बाध्यतां, वाक्यं हि बलवत्तरम्। एवं प्राप्ते ब्रूमः—प्रकरणान्तरे श्रूयमाणं वाक्यं यस्य प्रकरणे तस्य वाचकं भवितुमर्हति। ननु प्रत्यक्षोऽग्निहोत्रस्य दर्शपूर्णमासयोश्च गुणविधिः। न,—इत्युच्यते। कथम् ?। उपसङ्गिरित्वेति श्रुत्वा इदमभिधीयते, न च, उपसदोऽग्निहोत्रस्य दर्शपूर्णमासयोश्च सन्ति। तस्मात् अशक्यः तत्र मासविधिः “अथ उच्येत,—उपसदोऽपि विधीयन्ते”—इति। तथा गुणविधानार्थेऽस्मिन् वाक्ये अनेकगुणविधानात् वाक्यमभिदोत। अस्मिन् पक्षे पुनरतन्त्रम् अग्निहोत्रशब्दो न